

Chuyến Bay Cuối Cùng

Trần Ngọc Toàn

Tình hình trong phi trường Đà Nẵng càng lúc càng tồi tệ, từ vùng núi phía tây, quân cộng sản Bắc Việt đã nã pháo 130 ly vào phi đạo khiến các chuyến bay vận tải chuyển người về Nam phải ngưng lại. Hành khách chen lấn đổ xô lên những chuyến bay C-130 đến nỗi trường phi cơ phải ra lệnh vừa đóng nắp bửng vừa di chuyển ra phi đạo. Có những người bị kẹt trong buồng bánh phi cơ về tới Sài Gòn mới biết.

Trong tình thế đó, phi công chính của chiếc trực thăng vận tải Chinook CH-47A đã quyết định cất cánh rời phi trường Đà Nẵng với hơn 60 hành khách gồm hầu hết là thân nhân gia đình quân nhân tạm lánh nạn qua phi trường Non Nước bên vịnh Tiên Sa sát biển còn ổn định dưới sự trấn đóng của quân phòng ngự TQLC. Phi hành đoàn gồm phi công chính Đại úy Phạm-Văn-Kiến, phi công phụ Trung úy Nguyễn-Đình-Hương, hoa tiêu Đại úy Nguyễn-Anh-Dũng và hai xạ thủ đại liên. Tờ mờ sáng ngày 29 tháng 3 năm 1975, Bộ Tư Lệnh Hành Quân của Sư Đoàn TQLC bắt đầu xuống tàu Hải quân HQ.402 vừa ủi dọn bãi đón quân tại Non Nước. Tình thế lại dao động khi Thiết Giáp nghe tin TQLC rút quân đã ùn ùn từ trong Đà Nẵng chạy ra hướng biển. Lo sợ quân lính TQLC đồn trú cưỡng bức chiếc trực thăng vận tải vốn đã đầy người. Đại úy Kiến quyết định rời Non Nước, dự tính bay về phi trường Phù Cát. Thời tiết xấu với mây mù xuống thấp và gió lớn. Với trọng tải quá mức, phi cơ không thể nhấc lên cao khỏi tầng mây thấp, không định rõ tầm quan sát, phi công phải nhờ người hạ sĩ quan xạ thủ ra dấu bên trái là biển và bên phải là cát để tiếp tục bay dọc theo bờ biển về Nam.

Sau hơn một giờ bay, khi nhìn xuống chỉ thấy ruộng muối mênh mông, sợ lạc hướng Đại úy Kiến đã kéo lệch con tàu về hướng đất liền và bắt buộc phải bay rà thấp cách mặt đất chỉ vài trăm bộ Anh, khi bay ngang Sa Huỳnh, quận Đức Phổ, tỉnh Quảng Ngãi, quân du kích vơ đũa ra chĩa súng trường bắn lên như pháo tét, đạn AK gây tử thương cho 4,5 người, khiến hành khách bán loạn. Phi công phụ Trung úy Nguyễn Đình Hương bị trúng đạn, máu loang đỏ bộ quần áo phi hành màu xanh xám, Đại úy Kiến thấy nguy cơ trước mắt nhưng vẫn lên tiếng trấn an Hương khi vị sĩ quan này dự định tự sát vì không muốn trở thành gánh nặng cho đồng đội:

- Đừng làm vậy, để tao lái một mình được rồi.

Đại úy Kiến kéo cần lái nhấc đầu chiếc Chinook lên cao dưới làn mưa đạn của Việt Cộng dưới đất bắn lên. Chiếc Chinook từ từ cất lên cao. 1000 bộ, 2000 bộ. Bỗng chiếc tàu như con ngựa bất kham, khựng lại rồi chúi xuống, kim đồng hồ áp suất sụt xuống, động cơ nổ lụp bụp. Đại úy kiến cố kìm cần điều khiển, tai họa chụp xuống ngay trước mắt. Dù tay bị thương nhưng Trung úy Hương lấy lại bình tĩnh phụ kéo cần lái cho phi cơ từ từ đáp xuống, như một phép lạ, chiếc trực thăng bị trúng đạn lỗ chỗ chỉ hơi chao đảo rồi hạ cánh ép buộc xuống bờ biển, một nửa thân tàu ngập nước, một nửa nằm chênh vênh trên bãi cát. Mọi người ùn ùn chạy thoát ra ngoài, thất kinh hồn vía. Tiếng súng VC lại vang lên từ hướng Sa Huỳnh, Phổ Châu, mạnh ai nấy chạy thoát thân về hướng Nam. Người cha ruột của Đại úy Kiến vốn di tản từ Huế vô Đà Nẵng đã chạy theo con trên chuyến tàu, lo sợ hồi thúc lỗi tay con chạy theo đám đông. Trong khi ấy Đại úy Nguyễn Anh Dũng đã chạy lên tháo dây nịt an toàn ghế phi công phụ rồi bồng ẵm Trung úy Hương lên bờ cát. Trung úy Hương máu đã đầm ướt bộ đồ bay, tay cầm súng ru-lô hét lớn

- Tao đã bị thương nặng, thà chết không để bọn việt cộng bắt.

Nói rồi Hương quay mũi súng qua hướng người yêu đã theo chân từ Đà Nẵng nói :

- Mình cùng chết không để cho tụi vc bắt nghe em .

Viên đạn ru-lô xuyên qua ngực phải người con gái, khiến nàng ngã xuống ngất lịm, nhưng nàng đã sống sót nhờ viên đạn đi lệch lên vai phải. Hương đưa súng qua tay Dũng nói lớn:

- Mày bắn tao, tao theo Đạo Chúa không tự tử được!

Trong cơn chấn động, trước viễn ảnh quân cộng sản đang tràn tới, Dũng bình tĩnh cầm khẩu ru-lô P.38 nổ ngay vào màng tang của Hương rồi quay mũi súng vào đầu mình bóp cò. Súng không nổ, vẫn ở tư thế quỳ hai chân, Dũng bình tĩnh mở trực đạn xoay một nấc rồi đưa súng lên bắn vào màng tang. Anh ngã xuống bên cạnh xác đồng đội trước những cặp mắt kinh hoàng nể sợ của những người chứng kiến .

Sau đó bọn VC cũng đã gom bắt những người sống sót giải về làng. Xác hai người phi công trực thăng Chinook Phi Đoàn 247 được đồng bào chôn cất tử tế ngay sát bờ biển làng Phổ Châu, quận Đức Phổ. Quảng

Nam vào giờ Ngọ ngày 29 tháng 3 năm 1975 . Những ngày sau đó bắt đầu những trang sử khốc liệt bi hùng, những ngày đen tối của miền Nam Việt Nam Tự Do.

Mãi tới năm 2003, sau khi đến định cư tại Hoa Kỳ, Đại úy Kiến gửi một lá thơ ngắn nhờ đọc trên đài phát thanh Little Saigon về hai người Sĩ Quan Anh Hùng Bất Khuất đã vùi thân tại Sa Huỳnh. Gia đình của Đại úy Nguyễn Anh Dũng và Trung úy Nguyễn Đình Hương đã bắt liên lạc với tin tức chính xác về địa điểm chôn cất và nhờ anh ruột của Tr./u. Hương còn ở Việt Nam và người thân của Đ/u Dũng tìm đến tận nơi làng quê heo lánh này để hốt cốt đem về Nam an táng. Khi được tin, dân làng đã đổ xô tới và lên tiếng xin cho hai vị “Thần Làng” được để nguyên tại đây. Theo lời dân làng thì hai phi công tự tử này rất linh thiêng và được dân làng dựng miếu thờ. Nhưng do nguyện vọng của gia quyến bên Mỹ hài cốt của hai người phi công Anh Hùng đã được đưa về Nam an táng.

Trong cuộc chiến chống Cộng Sản ở miền Nam Việt Nam, hàng ngàn anh linh hào kiệt của QLVNCH đã ngã xuống cho an nguy của dân tộc, cho sự bình an của hậu phương đến nay vẫn còn là những chiến sĩ vô danh, trong ấy có phi công Đại úy Nguyễn-Anh-Dũng và phi công Trung úy Nguyễn-Đình-Hương của Không Quân Việt Nam Cộng Hòa .

Trần Ngọc Toàn

(Trần Ngọc Toàn là một Tiểu đoàn trưởng TQLC, xuất thân trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt năm 1962, Khóa 16)